

kunne gøre det. — Det er jo ganske umulige Konsekvenser, dette Lovforslag saaledes fører til, og det forekommer mig, at det ikke paa nogen Maade er brugeligt, saaledes som det er. Men efter de Betragtninger, hvormed jeg indledede, forekommer det mig overhovedet, at der ikke er Anledning for dette Ting til at bestæftige sig videre med Sagen. I den Skikkelse, hvori Lovforslaget er, vil det slet ikke paa nogen Maade kunne bruges, og jeg anser det for at være unaturligt at forlange af os, at vi, saa bestæftigede som vi nu ere med store og vigtige Lovforslag, skulle indlade os paa at søge at faa noget ud af det. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at man stemmer imod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

N. Hansen: Det glæder mig dog at høre, at det ærede 6te Medlem for anden Kreds (B. G. C. Jensen) ikke havde noget imod Tanken i dette Lovforslag, idet det ærede Medlem jo indrømmede, at der dog i Thyndelovgivningen var visse Mangler, som navnlig for Landbrugets Bedkommende i de senere Aar trænger sig saa stærkt frem, at der vel nok kunde være Grund til at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om der ikke var Anledning til at sikre Thyndet i det mindste den Løn, som tilkommer det fra sidste Skiftedag og til den Dag, der bliver gjort Eksekution i Ejendommen. Jeg beklager, at det ærede Medlem foreslog at nægte Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, fordi der ikke var nogen Anledning til at bestæftige sig med denne Sag oppe i dette Ting, thi det maa dog indrømmes af alle, at naar Thyndeloven netop foreskriver, at Thyndet ikke kan gøre sin Ret gældende, før Skiftedag kommer, kan der være Grund til, at man ogsaa varetager dets Interesser saaledes, at det i det mindste kunde faa Løn fra sidste Skiftedag, og saa længe det havde arbejdet paa Ejendommen, indtil Eksekutionen har fundet Sted og den tidligere Gjer er sat ud af Ejendommen. Dette Forhold er jo navnlig traadt frem i den senere Tid, og vi, som leve ude paa Landet, opleve naturligvis saadanne Tilfælde. Jeg kan saaledes nævne et Tilfælde, hvor der blev gjort Eksekution i en Ejendom den 26de Oktober, og Thyndet gjorde saa Paastand om at faa deres Tilgodehavende, men det blev nægtet dem, fordi det var noget, de kunde henholde sig til deres Husbond om. Nu fremhævede det ærede Medlem, at Husbonden kunde jo godt have sit Bohave o. s. v., men det er som Regel jo saaledes, at en Mand, som staar paa Fallittens Rand, har ved Siden af den faste Prioritetsgæld ogsaa en hel Masse privat

Gæld, og saa snart de paagældende mærke, at han staar paa svage Fødder, komme de ud og gøre Eksekution i Løsøre og de Inventarieggenstande som ikke høre ind under den prioriterede, den faste Gæld. Det skal Thyndet ganske rolig se paa, for det har ingen Ret til at stride ind før Skiftedag, og naar man naaer den Dag, der bliver gjort Eksekution, er Forholdet som Regel det, at vedkommende Husbond ikke er i Besiddelse af mere end af de 60 Kr., som man i Følge Konkursloven ikke har Lov til at gøre Eksekution i over for gifte Født. Medens jeg ikke skal indlade mig paa, om Lovforslagets Affattelse er den heldigste, synes jeg, der er god Grund til at bestæftige sig med dette Forhold; det maa være fuldt berettiget at Lovgivningsmagten sørger for, at de paagældende, da de ikke have Lov til at gøre Krav gældende før Skiftedag, da ogsaa, naar den Tid kommer, har Ret til at faa Løn fra Skiftedag og indtil Eksekutionen foregaar. Det er ikke mere end ret og billigt.

Saa som det ærede Medlem saa stærkt ind paa, at Forslaget vilde svække Real-kreditoren; det kan der ses med forskellige Øjne paa. Sagen er jo nemlig den — hvad det ærede Medlem ved bedre end jeg, men jeg ved det da ogsaa — at naar en Ejendom bliver vurderet, enten det er til en Kreditkasse, en Kreditforening eller en Sparekasse, fradrages der altid i Børdiansættelsen Udgiften til Følkehold, saa at denne Udgift egentlig er fradragen i selve Vurderingsforretningen af Ejendommens Værdi. Er altsaa Ejendommen ikke bleven vurderet for højt, kan det ikke vække Real-kreditoren, i alt Fald ikke med Hensyn til fremtidige Laan, men jeg indrømmer, at for de Laan, der ere stiftede, medens Landejendommene vare i højere Pris, er Garantien naturligvis bleven mindre, og for dem er det naturligvis en Fordel at have Pantet foran Følkehold i Ejendommen. Det kan siges, men paa den anden Side, naar man nu ser rent praktisk paa Forholdet, saa foretages disse Eksekutioner lige efter Høst, som Regel, fordi man derved hindrer Debitor, som staar paa svage Fødder, i at tørste og sælge Sæden og derved forringe Pantet. Men hvis der nu ingen Arbejdsfolk var paa en saadan Gaard, vilde jo Følgen blive, at Kornet raadnede paa Marken, men ved at der er Født, bliver det bragt hjem, sat i Stak og i Lade, og dermed mener jeg rigtignok, at Ejendommen snarere bliver bedre end daarligere. Selv om nu Kreditor skulde være med til at betale det Arbejde, der i den Henseende er gjort, har han ikke stor Grund til at være